

امروز در تاریخ:

- تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدیر، شماره ۱۳۵۷ (آش)
- تلفن: ۰۱-۲۳۰۴۰۰-۰۶ | دوینگار تحریربر: ۰۲۲۴۶۲۵۷
- سازمان شهرستانها: ۰۵۸۷ | کد پستی: ۱۹۱۱۱۸۴۳۰
- امور مشترکین: ۰۴۲۴۷۰ | سازمان آگهی ها: ۰۴۹۱۰۵۰۰
- پیامک: ۰۳۰۱۱۲۴-۰۶ | روابط عمومی: ۰۲۲۶۲۱۲۴
- چاپ: به صورت همزمان در تهران
- و شهرستانها (چاپخانه های روزنامه جام) | کشف میکروب جنم (۱۴۰۷)

نهج البلاغ

حکمت: ۴۵۹

قدیر الهی چنان بر محاسبات ماجیره شود که تدبیر سبب اقتضی بود.

حدث روز
امام صادق (ع) فرمود: آنکه که روز از مانه ستم باشد و مردمش اهل نیزگ باشند، اعتماد به هر کسی در مانندی است.

حافظ
کویی از صحبت منیک به تنگ آمدید بود
باریست و بگوش نرسیدم و برفت

وقایت شرعی:

- زاده طهرا: ۱۷/۲۴
- زاده شب شرقی: ۲۳/۳۳
- زاده مغرب: ۷/۴۳
- زاده صبح (فردا): ۵/۴۲

خودنویس

راه تو خون می طلبد

مرد کسیست؟

خیابان سرخ

است، یک سرخ

یواش که میل کرده

به صوتی، انگار

خیابان راخون گرفته

باشد و بعد یکی آمده

باشد و خون را

شسته باشد و یک

قرمز رنگی به چشم آمدند، اینها مردمانند،

اینجا بگداد است و جمعیت موج می زند.

عکس هارامروری کنم، همه آمده اند، پیرو

جوان و زن و مرد، همه روی دوشان یک

پرجم عراق حمایل کرده اند و گوش هایش را

حملی کرده اند و سرخی خیابان از بالا به

همین دلیل است، حرخ همچنان هم یکی

است، نادر و ناچار که نیستیم، می خواهیم

آقای خودمان باشیم، نوکر خودمان، این

خیابان سرخ این بلوغ برخاسته از شور و

شعور حاصل همان شب جمعه است، جایی

حوالی یک و بیست دقیقه شب، همان شبی

که دو پهلوان ایران زمین و بین النهرین به

آتشی اهربیتی سوختند و خاطره شدند و

گمان ایرمندین بودند، آیین درین و بودند و

سوختند و تمام، ذوقی می گوید، عراق را که از

ایام باستان می گویند بین النهرین تاریخ به

معنای خودش نشسته و تاریخ این اسما

بسیار شده... نهی از ایران و نهی از

عراق... نهی از شاهرگ های اومه دی

مهندنس و نهی در شاهرگ های حاج قاسم از

ایران... این دور و خانه ای تاریخ کرده اند، بهم

ایخته اند و حلاله ای برکت و غیرتش جاری

و ساری خواهد بود، اهربیت می فهمد

قتوس چیست؟ چه می فهمد که قتوس

به آتش پالایک می بیند، دیروز هم بینوی در تاریخ

متولد می شود، ابومهدی مهندس و قاسم

سلیمانی ما د و رفیق نبودند، دو مفهوم

بودند که روحشان یکی بود و اخوش هم

جسمشان یکی شد، حلا این در روح و جسم

آمیخته به هم کمر بسته اند به یکی کردن دل

مردمان دو سرزمین... خون شهد غیر

است و می جوشد و سرد خواهد شد.

اهربیت نمی داند خون اگر در گر بماند

جاشی امن تراست و بزیرم که بیخت دیگر

نمی شود جمعش کرد، این خون مغناطیس

دارد، عطر دارد، شور و شعور می آورد و محرك

است، یک قدره اش برازی بیداری قبیله ای

بسیار باریک از دنگ زندگی داشت،

بیکاری از دنگ زندگی داشت